

24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (†300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ (β' αἰ.). Θεοφίλου του Ζακυνθίου ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος (†1635).

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ' καὶ Ἀνατολικά γ' καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος Πα φ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
 ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ
 Κ υ υ ρ ι ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
 ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν
 μ υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
 σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε
 ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι
 ε

Κ^{Πα} α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ε υ ε υ
 χ η η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α μ α α ε ν ω ω ω π ι
 ο ο ο ο ν σ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ω ν χ ε ι ρ ω
 ω ω ν μ ο υ ο υ θ υ σ ι ι α ε ε ε σ π ε ε ρ ι ι ν η
 η ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Π χ

Η^{Πα} ο υ Κ υ ρ ι ε φ υ λ α κ η ν τ ω σ τ ο μ α τ ι ι μ ο υ κ α ι

θυρανπερι ο χηςπερι τα χειλη μου ^{u q̇}

Mη εκκλινης την καρδιαν μου εις λογους

πονηρι ιασου προφασι ζεσθαι προφασεις εν αμαρ

τι ιαις ^{u q̇}

Σ^{Πα}υν ανθρωποις εργαζομενοις την ανομι

ια αν και ου μη συνδυασωμε τα των εκλεκτων αυ

των ^{u q̇}

Π^{Πα}αι δευσει με δικαιος εν ελεει και ελεγεξι

με ^{Δ δλ} ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπανα ατωτην κεφα

λη ην μου ^{u q̇}

Oτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευδοκι

αις αυτων ^{u q̇} κατεποθησαν εχομενα πετρας οι

κριται αυτων ^{u q̇}

Aκουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυν

θησαν ^{Δ δλ} ωσει παχος γης ερραγη επι της γης ^{Δ δλ} διε

σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην ^{u q̇}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ
εγ νωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρου ψαν πα γι δα μοι ^{u q̇}

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον ^{Δ δ̇}

^{Πα} και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^{u q̇}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου ^{u q̇}

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{ν' ρ̇} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q̇}

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ^{ν' ρ̇} ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα ^{u q̇}

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Δ δ̇} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{u q̇}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Δ δ̇} ^χ του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι σου ^{π ρ̇}

Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι

στε ^{u q̇} δι ι α α βο ο λον η η η η η

σχυ υ υ υ νας ^{Κε} και δι α της Α να στα σε
 ω ω ω ως σου ^{Δι} το κε ε εν τρο ον ^{Πα} της α μαρ τι
 ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω
 σα ας η η μας ^{Κε} εκ των πυ λω ω ων του θα
 να α α α του ^{Πα} δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε
 ε ε ες ^{Δι}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^{Δι} ^Χ
 ε ως ου αν τα α

πο δω ω ως μοι ^{Κε}
Ο ^{Πα} την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν
 θρω ω ω πων ως προ βα α τον ^{Δι} ^{Πα} ε πι σφα γη η ην
 η η η η η χθη ^{Κε} ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
 α α αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε πηρ
 θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ^{Δι} ει σε
 λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι
 ι στος ^{Δι} ^{Κε} λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε
 ε ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκο τει α να

καλυπτε εσθε

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
 ει σα

κουσον τη ης φω νη η η ης μου

Mεγαθαα αυμα ο των α ο ρα τω ων

Κτι ι ι σης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α

θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α

α τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου

τον προ σκυ νη η η η σω ω ω μεν τη γαρ αυ

του ευσπλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ

σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

να α θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

Eσπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των

αι αι ω ω ω νων ^Δως εν ε σοπτρωδι α σαρκ ο ος λα

αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω ^{Κε} και με ε χρι ις

Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι ^{Πα} και το ε κει σε

σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι ^{Κε} και το φως της α

να στα σε ε ωσ τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

αν τι ^{Πα} φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι ^Δ

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Δ ^Χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν ^Π

Τ ^{Κε} ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

^Μ ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν ^{Κε} αυ του γαρ εκ ^{Δι}

νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται ^{Κε} χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε

ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη ^{Πα} Α δαμ πε

σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

ται ^Δ

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ο ι της κου στω δι ασ ε νη χουν το υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι

ει ει ει ει ει πα α α τε ο τι η μων κοι

μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η

θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε νε

κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λιστα ε σμυρ

νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον κα τα λι

πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ουου δαι αι αι οι

μα θε τε τα ασ ρη σεις των προ ο φη τω ω ων και

γνω ω ω τε ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α

λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν

το δυ υ να α μος

Καὶ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ' εἰς δ'.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θείας ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεομακάριστε· ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεικόνισας.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Θείας ἐπιγνώσεσι, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν· ἔνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷά περ νύμφη ἐκλεκτή, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε, τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡσπερ ὠραΐσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρίστασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα. Ἀνατολίου.

ᾠχος Δι-Θ.

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Ω Δι ς α λα βα α ασ τρον μυ υ υ ρθ το αι

μα σὸ προ σε νη νο ο χας τω σω νυμ φι ι ι ω

ω Χρι ι ι στω Χρι στι να α Μαρτυς α θλη φο ο

ο ρε α α η η ητ τη η η η τε αν τα μει ψιν

δε ει λη η φασ τε ε φος α α α α φθα α α ρτον

παρ αυ τδ ς ς ς α ξι α α α γα α α α στε

ο ο ο θεν τον θα α νο ο ο ντα τοι οις δη γ μα α σι των

ι ο βο λων ο ο ο ο φε ε ε ε ων τω ρη

μα τι ι ι ι σδ ζω ω ω ντα η η γει ει ει ρας

τη ε πι κλη η σει τδ πα να γι ς ς Πνε ε

ε ευ μα α α α τος δι ο και ς ρα νι ων θα

λα α α μων σε κα τη ξι ι ι ι ω ω ω ω σεν

Ι η σδς ο φι λαν θρω ω πος και Σω τηρ των ψυ

χω ω ων η η η η μων

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τδς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ε^{Πα} ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α σση
της α παι ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε
γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος
εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του
θα α α α αυ μα α α τος το τε τον βυ θον
ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υ ν
δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως
η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α
με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α
α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν
του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νεν α α α α α
φθο ο ο ρος ο ω ω ω ω ν και αι προ ο ω ν και
φα νεις ως αν θρωω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ον η

μα α α α α ας

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϟ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϞ
Ϟ Ϟ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϞ Ϟ Ϟ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϞ Ϟ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι ἰ ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πάσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Σ ε τον σαρκωθεν τα Σωτηηρα Χριστον και
των ουρανων μηχωρισθεν τα ενφωναισματος
μεγαλυνομεν ^uοτι σταυρον και θανατον κατε
δεξεωδια το γενοσημων ως φιλααανθρω
πος Κυριος ^uσκυλευσας Αδου πυυλαστριημερος α
νεεστησωντας ψυχας ηημων ^u

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-

δύσατο Κύριος δύναμιν ^uκαι περιεζωσατο ^u

Ν υγειεισης σου της πλευρας ζωοδο
τα κρουνοισαφεσεως ^uπασιν εξεβλυσας ζωης
και σωτηριιας ^uσαρκι δε θανατον κατεδεξεω
αθανασιαν ημιν δωρουμενος ^uοικησας τα φω

δε η μας η λευ θε ρω σας ^{u q} συν α να στη σας σε αυ
τω εν δο ξως ως θε ος δι α του το βο ω ω μεν
φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^{u q}

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^{u q}
η τις ου ου σα

λευ θε σε ται ^{u q}

[E] ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
εν δο ξως ως θε ος ^{u q} τον Πα ρα δει στον α νοι ξας
α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
γερ σιν ^{u q} δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
δει ει ει σου οι κη το ρας ^{u q} κα τα ξι ων ως μο νος
ευ σπλα αγχνος ^{u q}

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, ^{u q}
εις μα κρο ο

τη τα η με ρων ^{u q}

Ο δι η μας σαρκι παθος δεξαμενος
και τρι η μερος εκ νεκρων αναστασης σαρκος η
μωντα παααθηθερα πεισον και αναστησον
εκπαισμα των χαλεπων φιλανθρωπε και σωσον η μας

Δόξα.

Ἦχος Δι-θ

Δο ο οξα Πααατρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τη χριστω νυ υ μω ω ω σκλη η η σει την
πραξινκαταληηλον εδειξας ωως ααληηθωως
τη παρθε νικησκα αθαρο ο ο ο τη η η
η τι νυμφευθει εισαατω Χρι ιστω ω ω ω ευ
δοκιατς Πατρος και συ νεργει ει ει α
τς υ Πνε ε ευ μα α α α τος μαρ τυ ρι υ υ
δε παλαισμαασιστεερροι οιοις υπερ ηστρα
ψας λαμπροτε ερον των ηλιιαακωων αα

κτι ι ι νων δι ι ο ως θυ σι α κα θα ρα και
 α α α α μω ω ω ω μος τη ς ρα νι ω ω
 προ ση νε χθη η ης τρα πε ε ε ζη των Παρ θε νων
 και Μα αρ τυ υ υ ρων ταις χο ρει ει ει αις εις
 αι ω ω να ας συ υ νη η η δο ο με ε ε νη μεθ
 ω ω ω ν αι αι τη η η σαι Χρι στι να φε
 ρω ω ω ω ν υ υ με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε δω ρη θη η η ναι τοις τι μω ω σι ι σε
 ε ε ει ρη η η νη και το με ε γα α ε ε
 ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υ ν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τωνα ι ω ω ω νων α α μην
Ω θαν μα τος και αι νου πα α αν των των πα λαι
 αι αι θαν μα α των τις γαρ ε γνω μη η τε ε ε ρα

α α νευ α ανδρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και
 εν αγ κα λαι αι αις φε ε ρου ου ου σαν τον
 α πα σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο ο ο ον
 τα Θε ου ε ε στι βου λη η το ο κυ υ η η
 θε εν ον ως βρε φος Πα να α γνε σαις ω λε ε ε ε
 ναις βα στα α α σα α α σα και μη τρι κην παρ ρη
 σι αν προς αυ το ο ον κε ε κτη με ε ε ε νη
 μη παυ ση δυ σω ω που ου ου σα υ περ των σε ε ε τι
 μω ων των του οι κτει ρη η η σαι και σω ω σαι
 τας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ω

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ β̄ Κε δ

Τ^{Κε} ον σου να ναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα.

Τῆς Μάρτυρος.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι θ

Η α μνας σϠ Ι η σϠ κρ α ζει με γα λη τη φω
νη σε νυμ φι ε μϠ πο θω και σε ζη τϠ σα Α

θλω και συ σταυ ρθ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμων ω ω σθ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
σω συν σοι και θνη σκω υ περ σθ ι να και ζη σω εν
σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χθ την με τα
πο θθ τυ θει ει σαν σοι αυ της πρε σβει αις ως ε λε
η η μων σω στοντας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῆ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῇ πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *